

Република Србија
ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО
ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
КТО бр.6/24
13.11.2024. године
Београд
СН

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ПОСЕБНО ОДЕЉЕЊЕ И
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ

13.11.2024

ПРИМЉЕНО

2-102 9/24

ПРИТВОР!!

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
Одељење за ратне злочине

БЕОГРАД

На основу члана 333. ст.1.у вези члана 43. ст.2. тач.5. Законика о кривичном поступку и члана 4. Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, подижем

ОПТУЖНИЦУ

Против:

ТЕФИК МУСТАФА, [REDACTED]

[REDACTED] налази се у притвору одређеним решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду [REDACTED] од 03.06.2024. године који му се рачуна од 01.06.2024. године када је лишен слободе и који му по решењу Апелационог суда у Београду, Одељење за ратне злочине [REDACTED] од 22.08.2024. године може трајати најдуже до 24.11.2024. године, осуђиваног као у извештају из КЕ

ШТО ЈЕ:

Дана 19.06.1999. године на магистралном путу Приштина – Гњилане, на раскрсници пута за Ново Брдо, у селу Лабљане, за време међународног оружаног сукоба оружаних снага Савезне Републике Југославије (СРЈ) – Војске Југославије и полицијских снага Републике Србије, с једне стране и војног савеза НАТО, с друге стране, који је започео 24.03.1999. године и окончао се повлачењем оружаних снага СРЈ – Војске Југославије и полицијских снага Републике Србије из АП Косово и Метохија 20.06.1999. године и истовременог немеђународног оружаног сукоба оружаних снага СРЈ – Војске Југославије и полицијских снага Републике Србије, с једне стране и организоване наоружане формације припадника албанске националне

мањине из АП Косово и Метохија, тзв. „Ослободилачка војска Косова“ („ОВК“), с друге стране, који је започео фебруара 1998. године и окончао се разоружањем припадника тзв. „ОВК-а“ крајем децембра 1999. године,

заједно са другим НН лицима, у оквиру тзв. „ОВК“, а по претходном договору, постао припадник групе организоване ради вршења кривичног дела Ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. ст.1. КЗ СРЈ на подручју села Лабљане, Сливово и околних села, примењивањем мера застрашивања и терора, са главним циљем ширења страха међу цивилним становништвом српске националности, и узимања талача, **која група**, сачињена од десетак припадника, је:

тешко повређујући правила међународног права из члана 3. ст. 1. тач.1., алинеја б у вези са чл. 147. IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949. године („Службени лист ФНРЈ“ бр.24/50), правила из чл. 51. ст.2. и 75.ст.2. алинеја ц Допунског Протокола уз Женевске конвенције о заштити жртава међународних оружаних сукоба (Протокол I) од 12.08.1949. године („Службени лист СФРЈ“ бр.16/78 - међународни уговори) и правила из чл. 4. ст. 2. тач. ц и д и чл.13. ст.2. Допунског Протокола уз Женевске конвенције о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба (Протокол II) од 12.08.1949. године („Службени лист СФРЈ“ бр.16/78 - међународни уговори) сходно којим правилима се у немеђународним оружаним сукобима према цивилним лицима која не учествују непосредно у непријатељствима, мора поступати у свакој прилици, човечно, без икакве неповољне дискриминације засноване на етничкој или верској припадности и у односу на које је забрањено узимање талача, као и предузимање аката тероризма, насиља или претње насиљем чији је главни циљ да шире страх међу цивилним становништвом

наведеног дана на раскрсници код села Лабљане, блокирала пут и формирала пункт на коме су заустављани цивили српске националности из околних села који су се, напуштајући своје домове услед страха од напада тзв. „ОВК“, кретали ка Ђилилану ради расељења на територију централне Србије, па су наоружани аутоматским оружјем присилно заустављали цивилна возила из колоне, примењујући силу изводили цивиле из возила обарајући их на земљу, и застрашујући их пуцајући,

те су присилно зауставили теретно возило марке „МАН“ плаве боје, рег.ознака ПА 863-54 са приколицом рег. ознака ПА 19-24 са церадом на којој је писало „Југославија“, а у којем су се налазили оштећени цивили Маринковић Горан, Павић Живојин и Миљковић Предраг, а којим је управљао Миљковић Предраг и који су се камионом натовареним стварима и покућством породица Миљковић и Павић кретали из села Сливово ка централној Србији, те су оштећеног Горана Маринковића узели за таоца, који је наведеним камионом одвежен у логор у Качикол ради размене, након чега се оштећеним цивилима губи сваки траг,

-чиме је извршио кривично дело Организовање и подстицање на извршење геноцида и ратних злочина из члана 145. ст.2. у вези ст.1. КЗ СРЈ

ПРЕДЛАЖЕМ

Да се пред тим судом закаже и одржи главни претрес, на који да се позову:

I – јавни тужилац јавног тужилаштва за ратне злочине

II – оптужени Тефик Мустафа

III – браниоци оптуженог Тефик Мустафе, адв. Сеад Спаховић и адв. Ахмед Делимеђац

IV – сведоци оштећени:

- [REDACTED]
- [REDACTED]
- [REDACTED]
- [REDACTED]
- [REDACTED]
- [REDACTED]
- [REDACTED]
- [REDACTED]

V – сведоци:

- [REDACTED]
- [REDACTED]
- [REDACTED]
- [REDACTED]
- [REDACTED]
- [REDACTED]
- [REDACTED]
- [REDACTED]

VI – сталне судске вештаке медицинске струке др Светислава Мишковића и др Милену Станковић

A)

Да се на главном претресу прочитају следећи писмени докази:

Записник о испитивању сведока оштећених:

- [REDACTED]
- [REDACTED]
- [REDACTED]
- [REDACTED]
- [REDACTED]
- [REDACTED]
- [REDACTED]
- [REDACTED]

- [REDACTED]
Записник о испитивању сведока:
- [REDACTED]
- [REDACTED]
- [REDACTED]
- [REDACTED]
- [REDACTED]
- [REDACTED]
- [REDACTED]

Налаз и мишљење сталних судских вештака др Светислава Мишковића и др Милене Станковић од 24.10.2024. године.

Б)

Изврши увид у:

[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]

Извештај из КЕ за окривљеног Тефик Мустафу

[REDACTED]

Решење судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине, [REDACTED] од 03.06.2024. године, којим је окривљеном одређен притвор.

Решење судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине [REDACTED] од 28.06.2024. године, којим је окривљеном продужен притвор.

Решење судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине [REDACTED] од 26.07.2024. године, којим је окривљеном продужен притвор.

Решење Апелационог суда у Београду, Одељење за ратне злочине [REDACTED] од 22.08.2024. године, којим је окривљеном продужен притвор.

В)

На основу члана 216. ст.2. у вези ст.1. ЗКПа предлажем да Веће донесе решење о **продужењу притвора** окривљеном Тефик Мустафи по законском основу из члана 211. ст.1. тач.1. ЗКПа

Наиме, налазим да и даље стоје основи по којима је окр. Тефик Мустафи одређен и продуживан притвор по законском основу из члана 211. ст.1. тач.1. ЗКПа.

Окр. Тефик Мустафи одређен је притвор **РЕШЕЊЕМ** судије за претходни поступак Вишег суда у Београду [REDACTED] од 03.06.2024. године који му се **рачуна од 01.06.2024. године када је лишен слободе.**

Притвор је продужаван решењима судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине [REDACTED] од 28.06.2024. године и [REDACTED] од 26.07.2024. године из разлога прописаних одредбама члана 211. ст.1. тач.1. и чл.2. ЗКПа.

Решењем Апелационог суда у Београду, Одељење за ратне злочине [REDACTED] од 22.08.2024. године окривљеном Тефик Мустафи је продужен притвор за још три месеца који по овом решењу **може трајати најдуже до 24.11.2024. године.** Притвор је продужен по законском основу из члана 211. ст.1 тач.1. и 2. ЗКПа.

Имајући у виду наведено, налазим да и даље стоје законски основ из члана 211. ст.1. тач.1. ЗКПа имајући у виду чињеницу да је окривљени страни држављанин – држављанин Италије, [REDACTED]

а да је територију Републике Србије напустио на илегалан начин пре више од двадесет година. Мишљења сам да све наведене околности представљају особите околности које и даље указују да ће се окривљени Тефик Мустафа, уколико би се нашао на слободи, крити или дати у бекство, отићи у непознато место или иностранство и тако постати недоступан правосудним органима Републике Србије, те је продужење притвора нужно и неопходно у циљу несметаног вођења поступка.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Постојање оправдане сумње да је окривљени Тефик Мустафа извршио кривично дело Организовање и подстицање на извршење геноцида и ратних злочина из члана 145. ст.2. у вези ст.1. КЗ СРЈ, у време, на месту и на начин како је то описано у диспозитиву оптужнице, произилази из резултата спроведене истраге, односно прикупљених доказа у истрази.

Окривљени је саслушан пред јавним тужиоцем Јавног тужилаштва за ратне злочине дана 03.06.2024. године, којом приликом се користио својим правом да ништа не изјави, односно да ускрати одговоре на поједина питања.

Постојање оружаног сукоба током јуна месеца 1999. године на подручју АП КиМ доказује се исказима испитаних сведока оштећених и сведока, а ова околност представља и опште познату чињеницу. Такође, постојање оружаног сукоба у наведеном периоду потврђено је правним закључком усвојеним на седници Кривичног одељења Врховног касационог суда од 24.05.2013. године (образложење верификовано 27.05.2013. године).

Место и време предметног догађаја доказује се исказима сведока оштећених [REDACTED], као и сведока [REDACTED]. Наиме, из сагласних исказа свих сведока неспорно произилази да се описани догађај десио дана 19.06.1999. године. У погледу места извршења дела, сведоци [REDACTED] дају опис групе сачињене од стране припадника тзв. „ОВК“ описујући место позиционирања те групе на магистралном путу Приштина – Ђнџилане, на раскрсници код села Лабљане. Исказима сведока [REDACTED] потврђује се да се предметни догађај десио у Лабљану на раскрсници.

Постојање групе у оквиру тзв. „ОВК“, на одређеном локалитету, тј. подручју села Лабљане, Сливово и околних села и припадништво окривљеног тој групи, као и припадништво ок. Тефик Мустафе наведеној групи, доказује се следећим:

- **постојање групе** сачињене од десетак припадника, која је организована ради вршења кривичног дела Ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. ст.1. КЗ СРЈ на локалном подручју села Лабљане, Сливово и околних села предметног дана, доказује се сагласним исказима сведока оштећеног [REDACTED] и сведока [REDACTED]. Сведок оштећени [REDACTED] је тренутак по [REDACTED] е на магистралном путу Приштина –

Гњилане, на рас [REDACTED] Лабљане предетног дана од стране наведене групе, а сведок [REDACTED] описао је да је предметна група формирала пункт на коме су заустављани цивили српске националности из околних села који су се, напуштајући своје домове у страху од напада тзв. „ОВК“, кретали ка Гњилану ради расељења на територију централних сведока [REDACTED] а оштећених [REDACTED] и сведока [REDACTED] несумњиво пр [REDACTED] д [REDACTED] ла на једно [REDACTED] истралном путу, односно да је имала локални домаћај и то само у односу на цивиле припаднике српске националности који су се кретали наведеним магистралним путем ради иселења на територију централне Србије. да је предметна група би [REDACTED] есетак припа [REDACTED] е исказима сведока оштећеног [REDACTED] и сведока [REDACTED]

- **припадност групе организованог оружаној формацији косовских Албанаца** тзв. „Ослободилачкој војсци Косова“ – „ОВК“, односно „УЧК“ доказује се исказима сведока [REDACTED] који потврђују да су наоружана лица из „ОВК“.
- **припадност окр. Тефик Мустафе наведеној групи** потврђују сведоци: који наводе да је био пр [REDACTED] тан на пункту наведеног дана и да је био део наоружане групе. [REDACTED] наводи да је око 12 часова на наведеној раскрсници видео [REDACTED] к наоружаних припадника ОВК која је припремала блокаду пута и да је у тој групи препознао [REDACTED] и његове синове наводећи да је међу њима био и Тефик Мустафа. а [REDACTED] ефик Мустафа био припадник наведене групе потврђује и сведок [REDACTED] који је у поподневним часовима дошао до раскрснице у Ла [REDACTED] екао заустављену колону возила и униформисана лица како вуку цивиле и међу њима је видео „[REDACTED]“ и његове синове наводећи да је међу њима био и окр. Тефик Мустафа.

Организовање предметне групе ради вршења кривичног дела Ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. с.т.1. КЗ СРЈ доказује се исказима сведока који потврђују дискриминаторно поступање према цивилима српске националности у виду:

- **присилног заустављања цивила** искључиво српске националности из околних села који су се, напуштајући своје домове, колоном кретали ка Гњилану ради расељења на територију централне Србије. Наведено се потврђује исказима: сведока [REDACTED] као и посредни [REDACTED] који описују да су предметног дана српски цивили напуштали домове у страху за сопствену безбедност од напада тзв. „ОВК“, иселењајући се на територију уже Србије и да су били под претњом оружја заустављани на магистралном путу Приштина – Гњилане у селу Лабљане од стране наоружане групе.
- **примењивања мера застрашивања и терора, са главним циљем ширења страха међу цивилним становништвом,** потврђује се исказима сведока. Сведок [REDACTED] је описао како су наоружани припадници групе заустављ [REDACTED] они и како су вукли [REDACTED] тако што су

га применом силе извели из возила. Сведок [REDACTED] описује радње припадника наведене групе у односу на његову мајку [REDACTED], наводећи да му је мајка причала како су је наоружани припадници групе оборили са камиона и како су пуцали. Сведок [REDACTED] наводи да је идеја постављања блокаде у Лабљану била заустављање Срба да би их застрашили, киднаповали и убијали, а сведок [REDACTED] наводи да је, по његовом уверењу, циљ постављања пункта био „чишћење“, односно да се српски народ исели.

- **узимање талаца** доказује се исказом сведока [REDACTED] који је био заробљен у логору Качикол. Сведок наводи да је оштећени [REDACTED] у тај логор довежен камионом и даје опис камиона који се у целости поклапа са описом камиона који је заустављен у Лабљану и у коме су се налазили оштећени [REDACTED], наводећи да је камион био плаве боје са натписом на церади „Југо“ и да су недостајала слова. Даље сведок наводи да је видео тренутак довођења [REDACTED] и чуо је разговор чувара у коме наводе да [REDACTED] треба да буде размењен.

Из исказа сведока [REDACTED] произилази да је предметни камион плаве боје марке РАБ МАН са натписом „Југославија“ на церади довежен из Смедерева претходни дан ради исељења покућства породице Павић. Из сагласних исказа сведока оштећених [REDACTED], произилази да је предметни камион у коме су се налазили оштећени Павић, Миљковић и Маринковић, предметног дана у послеподневним сатима кренуо из Сливова ка Лабљану где се налази раскрсница ка Новом Брду, а све како би кренули даље ка централној Србији. Сведок [REDACTED] је навела да је трагајући за камионом, чији је власник, и оштећеним Миљковићем, који је био њен радник, дошла на подручје АП КиМ и да је тада од [REDACTED] из Лабљана сазнала да је предметни камион био паркиран у Лабљану, у дворишту [REDACTED]

О томе да су оштећени Маринковић Горан, Павић Живојин и Миљковић Предраг били заустављени од стране групе тзв. „ОВК“ на раскрсници у Лабљану, одакле им се губи сваки траг, сведоче сведоци оштећени [REDACTED] наводећи сазнања која имају.

Описане радње предузете од стране предметне групе не могу се сматрати учешћем у сукобу, нити легитимном војном акцијом организоване оружане формације косовских Албанаца тзв. „Ослободилачке војске Косова“ – „ОВК“, имајући у виду чињеницу да су се, сходно потписаном и реализованом Кумановском споразуму од 09.06.1999. године, са територије АП КиМ повукле Војска Југославије и полиција Републике Србије у року од 11 дана од дана потписивања споразума. Поврх наведеног, до предметног дана, са територије КиМ повукла су се и лица српске националности запослена у полицији, а који су имали пребивалиште у АП КиМ. О наведеном сведочи исказ сведока [REDACTED] који наводи да је по наредби полиције, у којој је радио, напустио КиМ дана 13.09.1999. године. Имајући у виду наведено, не може се сматрати да је било која акција оружаних снага предузета наведеног дана, у односу на лица која се исељавају, била легитимна. Ово пре свега из разлога што се радило о цивилима који се исељавају – што је било очигледно због чињенице да са собом носе покућство, али и

због чињенице што на дан 19.06.1999. године на територији АП КиМ није постојала ниједна активна организована оружана формација сем тзв. „ОВК“ и међународних оружаних снага. Даље, из исказа свих испитаних сведока произилази да цивили, који су на пункту Лабљане присилно заустављани, нису били наоружани, нису учествовали у непријатељствима, нити су се одали било каквој делатности војничке природе, односно нису предузели било коју радњу која би се могла сматрати актом непријатељства, угрожавања или напада на било коју организовану оружану формацију.

Цивилни статус оштећених Маринковић Горана, Пајић Живојина и Миљковић Предрага доказује се и исказима сведока оштећених. Сведоци оштећени [REDACTED] и [REDACTED] наводе како је [REDACTED] Живојин Павић неколико дана пре предметног догађаја у страху за безбедност напустио Сливово са породицом и отишао у Смедерево, али се одмах потом вратио у село Сливово ангажујући камион с циљем да спакује покућство и пошаље у Смедерево где се породица раселила. Предметним камионом је управљао Предраг Миљковић, он је био ангажован као возач, живео је у Смедереву и упутио се у АП КиМ са оштећеним Живојином Павићем, као возач камиона, ради пресељења покућства породице Павић. Наведено се потврђује исказима сведока оштећених [REDACTED] и сведока [REDACTED]. Сведок оштећена [REDACTED] наводи да је њен супруг оштећени [REDACTED] предметног дана кренуо из Грачанице у Сливово како би спаковао и донео ствари из куће. Из сагласних исказа сведока произилази да је оштећени Горан Маринковић затражио од Павић Живојина и Миљковић Предрага да повезу камионом и њега и његове ствари, те да су се камионом упутили заједно из Сливова.

Испитивање сведока [REDACTED], [REDACTED], а о чијим непосредним сазнањима у вези предметног догађаја сведоче испитани сведоци, није извршено из разлога што наведена лица живе на КиМ, те им, услед општепознате безбедносно политичке ситуације није било могуће уручити позиве, иако су позиви уредно послати, а због чињенице да поштански саобраћај са КиМ није у функцији. Такође, на потенцијалне сведоке који живе на КиМ, у селима и засеоцима Стојковић, Прековац, Парлово, путем друштвених мрежа, извршен је „апел“ од стране [REDACTED] [REDACTED] о начину на који треба да поступају у вези овог кривичног поступка, о чему постоји приложен доказ – скриншот поста на фејсбук налогу од 04. јуна 2024. године.

Из Налаза и мишљења вештака др Светислава Мишковића и др Милене Станковић од 24.10.2024. године произилази да услед оштећења когнитивних психичких функција и глобалног менталног функционисања, [REDACTED] није способна да учествује у поступку и да буде испитана у својству сведока, односно да као сведок пренесе своја сазнања или опажања у вези са предметом сведочења.

Радње описане поменутом Конвенцијом и Допунским протоколом уз исту, инкриминисане и домаћим законодавством након ратификације и прописане су кривичним делом Ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. ст.1. КЗ СРЈ, а припадништво групи ради вршења наведеног кривичног дела прописано је кривичним делом Организовање и подстицање на извршење геноцида и ратних

злочина из члана 145. ст.2. у вези ст.1. КЗ СРЈ које кривично дело има правни континуитет и у односу на које се примењује одредба члана 100. КЗ СРЈ, која прописује незастаривост кривичних дела геноцида и ратних злочина. Радња извршења ја квалификована по наведеном кривичном закону, а који се има у конкретном случају применити као најблажи закон по окривљеног, а у складу са чланом 5. Кривичног законика Републике Србије.

Урачунљивост окривљеног ни на који начин није доведена у сумњу. Кривично дело окривљени је учинио са директним умишљајем, јер је био свестан свог дела и хтео његово извршење.

Имајући у виду све изнето, налазим да из прикупљених доказа и података током истраге, произилази постојање оправдане сумње да је окр. извршио кривично дело за које се терети, због чега сматрам да је оптужница оправдана и на закону заснована и предлажем да суд окривљеног Мустафа Тефика огласи кривим за наведено кривично дело.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ
др Светлана Ненковић
